சித்திரை 16

108 ஞானானுபவம்! 6 நீதிக்கதைகள்!!

இதழ் ௨

பூஜ்யஸ்ரீ சத்குரு தூளி பாபா

சித்திரை 16

108 ஞானானுபவம்!
6 நீதிக்கதைகள்!!

இதழ் ௨

பொருளடக்கம்

50. பக்தீ முக்கியமா? ஞானம் முக்கியமா? 53

51. திரிமூர்த்திகள் நிலை என்ன? 54

52. இல்லற தர்மத்தை கடைப்பிடித்தால் மோக்ஷம் அடையலாமா? 55

53. முழு பாபியாயினும் ஜீவன்முக்தி அடையலாமா? 56

54. தற்கவன சக்தியினால் விளைவதென்ன? மூற்கவன சக்தியினால் அடைவதென்ன? 57

55. காம & காஞ்சனம் எவ்விதம் ஒரு மனிதனை பீடிக்கிறது? 58

56. புறத்துறவு எதுவரை செல்லும்? அகத்துறவு என்ன செய்யும்? 59

57. அறம் மேலோங்கும் அஹம் அழியும் என்றால் முழுமை என்ன? 60

58. நிலை மருவாது அலை மனது நிச்சலமாய் நிகழ்த்திய பாவனையில் நிற்கும். இதன் பொருள் என்ன? 61

59. துவைதம் தோற்றும் வரை அத்வைதம் மறையும்; அத்வைதம் உணர்ந்தவுடன் துவைதம் மறையும். இதன் பொருள் என்ன? 62

60. நிர்அதிசய ஆனந்தத்திற்கும் சகஜ ஆனந்தத்திற்கும் உள்ள வித்தியாசம் என்ன? 63

61. ஸ்ரீதுகாராம் ஸ்வாமிகளின் சர்வ சங்க பரித்தியாகம் 65

62. பற்று எது? துறவு எது? 74

63. சொந்த பந்தம் அடித்தால்தான் பாசத்தை விட முடியுமா? இதமாக சொன்னால் விட முடியாதா? 77

64. மனோஜயமாய் மஹத்தான அறிவு உதிக்கும்; நாமரூப ஜகம் நாசமாகும் விதமென்ன? 80

65. இயக்கத்தின் ஆதாரம் ஸ்ரீபகவானா? மாயாவா? 83

66. அம்மா அப்பா குழந்தைகள் நிலை என்ன? 100

எல்லாம் நீ!

53

பக்தி இல்லாமல் ஞானத்தில் நிலைத்து நிற்க முடியாது. அப்படி நின்றால் அது வாய் ஞானமாகிய சாஸ்திர படிப்பறிவு ஞானமாகும். அது அனுபவ ஞானமாகாது.

50

பக்தி அஸ்திவாரம். அஸ்திவாரம் இல்லாத கட்டிடம், நிலைத்து நிற்காது என உணர்க.

பக்தி! முக்கியமா? ஞானம்! முக்கியமா?

நிஷ் காம்ய கர்மா! முதல் படியாகும்.
,, பக்தி! இரண்டாவது படியாகும்.
உணர்ந்த, ஸ்வய ஞானானுபவம்! முடிந்த முடிவாகும்.
கீழ்ப்படி ஏறாமல், மேல்படி செல்ல முடியாது,
என்பதே சத்தியமாகும்.

நாமரூப ஜகத் ஜீவ தோற்றத்தில், கடவுளை (அப்பிரமாணமானது) எதிர்பார்ப்பு! இருந்தால், அது பக்தி ஆகாது. அது தெய்வீக வியாபாரம் ஆகும். அதைப் போல, லௌகீக காரியங்களை எண்ணி, அதன் பலனை! எதிர்பார்த்தாலும், அதுவும் லௌகீக வியாபாரம் ஆகும்.

பக்தி ஸ்திரமாகாமல், அத்வைத ஞானம்!

பெற முடியாது என்பது சத்தியமாகும். பக்தி பண்ணி, வினைகளை நாசம் செய்யாமல், ஞானானுபவத்திலும், மனோநாசம் பெற முடியாது. அத்வைத ஞானம் பெறாமல், பிறவாநிலையாகிய ஜீவன் முக்தி! பெற முடியாது. அனைத்து சாதனைகளும், சக்தியை கொடுக்கும். ஜீவன் முக்தி ஒன்றே, சக்தியை கெடுத்து, பிறவாநிலையை கொடுக்கும்.

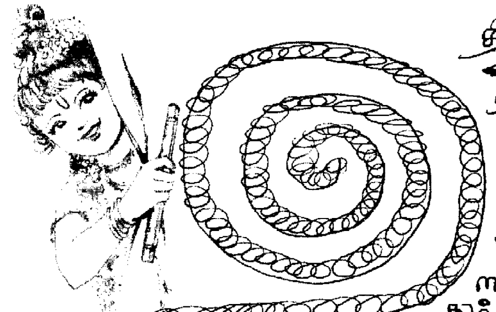

திரிகர்த்தாக்கள் (54)

நிலையில், அம்
மூவரும்!
மாயாவை உடையவர்கள்
ஆவர். அவருக் தொழிலுக்கே.
ஸத்குருநிலையில் யோகமாயா
தம்முள் அடக்கியவர்களாவர்.
பரநிலையில் மாயாவும் இல்லாததாலும் இல்லாத
அரூபம் தாம் தமமாய் உள்ளவர்களாவர்.

(51)

திரிமூர்த்திகள்! நிலை என்ன?

வேத! சாஸ்திர நிலையில், திரி மூர்த்திகளும்!
கர்த்தாக்களே! அதாவது நாம ரூப
ஜட ஜீவ தோற்றங்களின், சிருஷ்டி! ஸ்திதி!
ஸம்ஹாரம்! என்ற, முத்தொழில் புரியும் கர்த்தாக்கள் ஆவர்.
அவர்கள் மோக்ஷத்துக்கு வராத, **நித்திய!** முக்தர்கள் ஆவர்.
அதாவது இருக்கிறேன் என்ற, **இருப்பை!** மட்டும்
உடையவர்களாவர். (வந்ததோ! மறைந்ததோ! இல்லை)
வேதாந்த (அத்வைத) நிலையில், அம் மூவரும் **ஸத்**
குரு! ஆவர் இது ஸத்தியம்.
பர சொரூப நிலையில் காணாத பரமே! அதை
இருக்கிறேன் என, சொல்பவரோ! அதை ஏற்றுக் கொள்பவரோ!
இல்லாததான **பரப்ரம்மமே** ஆவர் என
ஸ்ரீமஹான்களின் வாயிலாக அறிகிறோம்.

இக்கலியில் 55 பெரும்பாலும் குடும்பிகளே ஆத்மஞானிகளாக இருக்கிறார்கள் என்பது லக்ஷியமே; மற்றும் மடாதிபதிகளும், பீடாதிபதிகளும், துறவி வேஷத்தவர்களும் விடமாட்டார்கள்.

52 இக்கலியில் இல்லற தர்மத்தை கடைப்பிடித்தால், மோக்ஷம் அடைய மார்க்கம் உண்டா? அவஸ்யம் உண்டு

மோக்ஷம் அடைய, இரண்டு மார்க்கம் உண்டு. இல்லற தர்மத்தை ஏற்காமலேயே, திருமணம் பண்ணாமலேயே, பிரம்மச்சரியம், சந்நியாசம், வானப்ரஸ்த நிலையில், மோக்ஷம் அடையலாம். மற்றோர் மார்க்கம், பிரம்மச்சரியம், இல்லற தர்மமாகிய, கிருஹஸ்தம், சந்நியாசம், வானப்ரஸ்தம் என நான்கு நிலைகளில், மோக்ஷம் பெறமுடியும். முந்தையது இக்கலியில் கஷ்டம். பயிற்சியாலும் ஒரு சிலருக்கே கூடும். எல்லோருக்கும் கூடாது. பிந்தையது இக்கலியில் அதிசுலபமாக முடியும். இதன் காரணம், இல்லற தர்மம் என்றும், இல்லாத தர்மம் என்றும்,
" " " மோக்ஷ வீட்டின் தர்மம்
என்றும் சொல்வர். இந்த இல்லற தர்மத்தில் முறைப்படி ஒழுக்கம் தவறாமல் நடந்து, ஸ்ரீ பாகவத தர்மத்தையும் ஏற்றுக்கொண்டால், ஸ்ரீ பகவான் கிருபையும், அவன் கிருபையால், ஸ்ரீ ஸத்குரு கிருபையும், அதனால் மோக்ஷமும் அடையலாம்.

கர்மாவில் (56)
மூழ்கிய
ஒருவன்
சர்வார்ப்பணத்தில்
நிலை பெற்று விட்டால்
இத்தனை காலமும் இவன்
பாபம் செய்தவன்தானே?
என ஸ்ரீ பகவான் உன்னை
தள்ளமாட்டான். சர்வார்ப்பணத்தால் உன்
கர்மா சாம்பலாகி விட்டதென உன்னை ரட்சிப்பான்.
இது சத்தியம்.

53

ஒருவன் வாழ்வில் முழுமையாக பாபமே!
செய்திருந்தானாயின், அவன் முக்தி! அடையலாமா?
(அவசியம் முக்தி அடைவான்)
பாபமும் புண்ணியமும்! ஓர் நாணயத்தின் இரு
பக்கம் போன்றதாகும். ஒன்றில்லாமல் ஒன்றில்லை.
பற்றுவரவு! கணக்கு முடிகிறதென்பது விட உறுதிகொள்.
நாண்/ணைத் ஆறுவ? ஸை! கர்மா தொடர்ந்தால்
அகற்று, உன் மனமே முழு பொறுப்பாகும். அங்கு
உன் ஸ்ரீ பகவானும்! குரு தேவரும்! பொறுப்பல்ல எனவே
எந்த நிலை சர்வார்ப்பணத்தில்! முழு நிலை நிலை பெறுகிறாயோ,
அந்த நிலையிலிருந்து, முன் ஏக கர்மா யாவும்.
பஸ்பமாகி விட்டதென்றும். பின் கர்மாவை நிலை கண்டு
தடுத்தாட்கொள்ளவும்
நீயும் கர்மாவை இல்லாமல் செய்யவும் ஸ்ரீ பகவானுடைய
மாயாவுக்கு, அதிகாரம் உண்டு எனும்படி.
சர்வார்ப்பணத்தில் கவனம் தேவை. அவை வாய்
ஞானமாக வாராது.

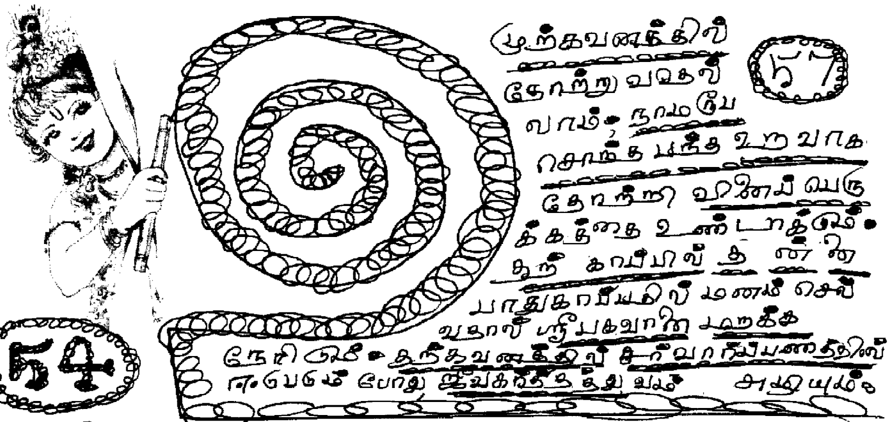

நற்கவனம் | சக்தியால் பிறவி வருவதென்ன?

முற்கவனம் | சக்தியால் அடைவதென்ன?

(A) முற்கவனசக்தி:- **புறப்** | பொருள் ஆராய்ச்சியால். அதனால் **மனம்** | வெளியில் சென்று, சொந்த பந்த பாச பற்றின் வழியிலும், உடல் உணர்ச்சியிலும், மாட்டிக் கொண்டு பிறவி சேகரிக்கிறது.

(B) நற்காம்யசக்தி:- இதில் நான், எனது, என்றல், என்ற ஆகாமியத்தில் மனம் மாட்டிக் கொண்டு, பலபல வழிகளில் தன்னை பாதுகாத்துக் கொள்ள, கரும முயற்சி செய்து, அதனால் பிறவி சேகரிக்கிறது.

(C) நற்கவனசக்தி:- **தன் நான்** நாட்டத்தில் மனம் எப்பொழுதும் போது, மனம் **உள்** நோக்கு செய்கிறது. வெளிநாட்டம் இல்லாத தன்மையால், உள்ளே உள்ள **மன**சாட்சி (அந்தர்யாமி & இதயவாசி) அம்மனதை ஈர்த்துக் கொண்டு, தன்மயமாக்கி விடுகிறது. மனம் அடங்கி ஜீவன் முக்தி பெற்றுவிடுகிறது.
(மனமே ஜீவன் முக்தி அடைகிறது)

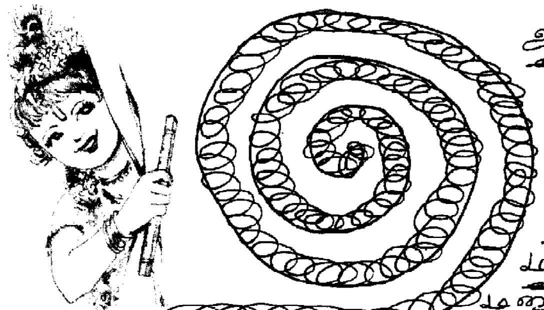

58

ஆசையால் மோகமும்! மோகத்தால் கோபா வேசமும்! கோபாவேசத்தால் அறிவின் மறைப்பும்! "

மறைப்பால் அஞ்ஞான இருளும்! அஞ்ஞான இருளால் புண்ணியபாப! ஜனன மரணமும் பின்னிப் பிணையும்.

55

காமக்காருஷணம்!

எவ்வுலகம் ஓர் மனிதனை, பீடிக்கிறது??????????

காமம்! என்றால் விடாப்பிடியான, ஓர் பலமான, **வெறி!**ச் செயலாகும். இது பெண் இனத்தையும் பற்றும். நாமரூப ஆக ஜீவ, தோற்ற வஸ்துக்களையும் ".
குறிப்பாக இது இக்கலியில், பெண் இனத்தையே! வலியுறுத்தி சொல்லப்படுகிறது. இது பெண்கள் **உடல்!** உணர்ச்சியுடன் பார்ப்பது! பேசுவது! தொடுவது! அவளைத்தை பெண்ணிடம் எதையும் ஏற்பது! எண்ணி எண்ணி ரசிப்பது! இப்படி ஐந்தறிகளில், பற்றி கர்மாவை பெருக்குகிறது.

பணம்! என்றால் எவரிடமும் நில்லாமல் உருண்டு உருண்டு! **ஓடி ஓடி!** அலைக்கழித்து, நிலைவந்தி **வலை!** போல் பின்னிப் பிணைந்து, குருடாகிய சக்தியை உறிஞ்சி, பிணமாக்கி விடும். இப்பணம் எப்படி பற்றுகிறது என்றால் பேராசை! பொறாமை! போட்டி! கர்வம்! இருப்பதை நிறைவுடன் செலவு செய்ய முடியாத கருமித்தனம்! ஆகியவற்றையும் ஓர் ஜீவனை பற்றி ஆட்டி கர்மாவை பெருக்குகிறது. சர்வார்ப்பணம் செய்தால்தான் இவற்றை எல்லாம் வெல்ல முடியும் என உணர்க.

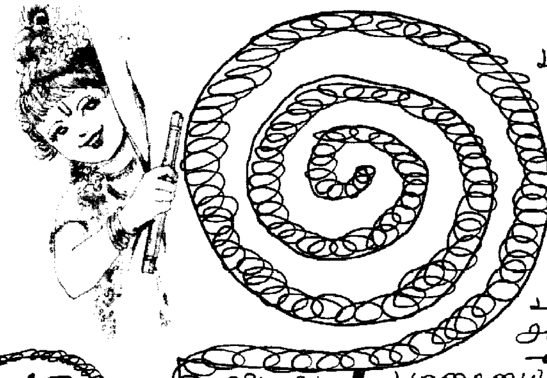

புறத்துறவில் (59)
அதிக
நாட்டம் வைத்தால்
பேர் புகழ் பட்டம்
பதவி என தொடர
பிரச்சினையில், மாட்டி
அகத்துறவிற்கு செல்ல
விடாமல் பாதையை தடை செய்யும். இதில்
சர்வார்ப்பணம் உறுதியானால், அகத்துறவு
இயல்பாகும்.

(56)

புறத்துறவு | எதுவரை செல்லும்?
அகத்துறவு | என்ன செய்யும்??

புறத்துறவு என்பது, அங்க சுத்தி என்ற ஆச்சார நியம நிஷ்டை பற்றியதாகும். தேவ தெய்வ ஆராதனைகளும் இதில் அடங்கும். இது ஆரம்பநிலையில் அவசியம் தேவை. இந்த அங்கசுத்தி இல்லாமல், சித்த சுத்தி பெற முடியாது. சித்தசுத்தி என்பது **மனத்** தெளிவாகும். சித்த சுத்தி பெறாமல் **ஞானத்** தெளிவு பெற முடியாது.

அகத்துறவே! ஞானத் தெளிவின் முடிவிடமாகும். நான்! என்றவி! எனது! அனுபவநிலையில் விட்டு, சர்வார்ப்பண நிலையில் நிறைநிலை அனுபவம் பெறுவதே அகத்துறவாகும். மேலே சொன்ன புறத்துறவானது அகத்துறவில் சேர்த்து விட்டு, அதுமறைந்து விடும். அகத்துறவினால், முதலில், வினைகள் நாசமாகும். அதனால், மனம்! அமைதி சாந்தி திருப்தியின் ஆனந்தம் பெற்று (ஆனந்நிலையில்) பிரம்மார்ப்பணத்தால் துறவும் நாசம் ஜீவன் முக்தி பெற முடியும்.

(60)

உ

பலகோடி ஜன்ம சுகிர்தம் எனசொல்வதன்றோ. இதன் பொருள் என்னவென்றால் பலகோடி ஜன்மாவின் புண்ணிய பலன் முடிவில், ஓர்

(57) **மனித** ஜன்மாவில் தர்மமாக சேரும் அந்த அறம் மேலோங்கும்.

அறம் மேலோங்கும். **அஹம்** அழியும் என்றால் முழுமை நிஷ்காம்ய கர்மாவும் நிஷ்காம்ய பக்தியும் என்னும் ஒன்றாக இணையும் போது, அது **மோக்ஷ தர்மமாக** மாறிவிடுகிறது. இவை பல பல ஜன்மாவில் சேர்ந்து சேர்ந்து இந்த ஜீவனுக்கு உரிய பலனைக் கொடுக்க, தருணம் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறது. அவை அத்தருணம் வரும் போது,

மனித தாபம் காணும் போது, கிடைத்து ஓர் ஸத்குருவையும் கூட்டி வைக்கிறது, அந்த தர்மம். இத்தர்மம் மேலோங்கும் போது.

(A) முன் ஜன்ம கர்மா பலன் வலு இழக்கும். (நிறைவு)

(B) நிகழ்கால கர்மா தர்மமாக மாறும். காலி

(C) ,, ஜன்மாவின் ஆகாமிய கர்மா சர்வாரிப்பதைத் கோடி குணம் அனைத்தும் சர்வநாசம் ஆகும்.

(D) மேலே கூறிய, மூன்றின் நிலையின், அநுபவத்தால் அஹங்காரம் & மமகாரம் இரண்டும் சூரியனைக் கண்ட பனி போல், மறைந்து நாசம் அடையும். ஸத்குரு கிருபையால், ஜீவன் முக்தியும் சுலபமாக கிடைக்கும்.

(தர்மம் மேலோங்கி அஹம் அழியாமல் ஜீவன் முக்தி இல்லை.)

அறுபது ஒன்றே (61)
என்ற ஸத்திய
வாக்கின்படி
காணும் / கேட்கும் / நீ /
எல்லாம்
ஒன்றே என்பது ஸத்தியம்.
பேதம் / விருப்பு வெறுப்பு /
கூற்றம் குறை / இந்த நாமரூப
பேதம் மனதால் வந்தது. அத்தமனை நாமரூபத்
தை விட்டு பரபாவனை செய்தால் அவசியம் ஜீவன்
முக்தி உண்டு.

(58)

நீ / மருவாத அதே / மனதும் நிச்சயமாய்
நிகழ்த்திய பாவனையால் நிற்கும். இதன் பொருள்
என்ன?
அக்கேள்விக்கு / அப்பாடலில் முன்வரிகளை நோக்கவும்.
அம்மனதின் / ஓர்மை இல்லாமல் இருந்தாலும்,
யாம் பிரம்மம் / யாம் பிரம்மம் / யாமே / எல்லாம்
(என்ற பர / பாவனையை)
சுவையில்லா பரமே யாம் / பரம் நாம் என்றும் /
சப்தத்தை / திரும்ப திரும்ப / தைவதாரை
போல், சொல்லி வந்தாலும்
அ ந் த த ர் ம த் தா ல் !!!!
மேலே கூறிய, இரண்டு அடி வாக்கிய நியதியால்,
யுக்த பாவம் தத் பவதி !!!
(தத்பதமாகிய பரமாத்ம நியதியால்) இயல்பாகவே
தானே நின்று விடும். காரணம் மனதுக்கு (பரத்திற்கு)
அன்னியம், எதுவும் / எவரும் / இல்லை என்பதே ஸத்தியம்.

62

கல்லை கண்டால் நாய் இராது. நாயை கண்டால் கல் இராது. இதேபோல் நாமரூபமாக கண்டால் அத்வைதம் மறையும் த்வைத தோற்றம். எல்லாம் மண்ணை உணர்ந்தால் த்வைதம் நாசமாகும். அத்வைதம் பிரகாசிக்கும். காணும் நிலை ஒழிந்து உணரும் நிலை பெற வேண்டும்.

59

த்வைதம்! தோற்றம் வரை! அத்வைதம் மறையும். இதன் பொருள் என்ன?

அத்வைதம்! உணர்ந்த உடன்! த்வைதம் எவ்வாறும், எதனால் மறையும்?

த்வைதம் (இரண்டுபட்டநிலை) தோற்றுவது, நாமரூப **பேதமே!** அஃதென உணர்க.

இப்பேத **உணர்ச்சி!** தோற்றும் வரையிலும்! எல்லாம் ஒன்றே! என்ற அத்வைதம் தோற்றாது.

இதன் ஆரம்ப நிலையால், சர்வாரம்பணத்தால்தான்! அசைவு தோன்றிடும்! தோஷ குணம் தோற்றும்! பதுமைகளாக மாறும். மாறியே ஆகவேண்டும்.

பின் அனுபவ நிலையால்! பிரம்மார்ப்பணத்தால்தான்! **அசைவற்ற!** தோஷ குணங்கள் நசித்து! **மண்ணை!** மாறும்! மாறியே ஆகவேண்டும்.

ஆகவேதான் அத்வைதம் உணரும் வரை! த்வைதம் மறையாது! த்வைதம் தோன்றும் வரை! அத்வைதம் நிலை பெறாது என்றார்கள்.

இ

நாம ரூப ஜகம் அனேகத்தையும்! சிற்பம் (பொம்மை) சித்திரம் (படம்)! என பார்க்கவும்! பழகவும்! அனுபவிக்கவும் பழகியவனுக்கு. இவ்வுலகம் ஒரே ஜாலியாட்டு மைதானமே. உறவு சுற்றம் நட்பாக பார்ப்பவனுக்கும் இன்பதுன்பம்! ஜனனமரணமும் உண்டு.

நீர் அதிசய ஆனந்தத்திற்கும் "ஸகஜ" (சகஜானந்தம்) உள்ள வித்தியாசமென்ன?

இவ்வுலகில், நாமரூப, ஜகஜீவ, தோற்றமானது, அசையும் நிலையிலும், சப்திக்கும் நிலையிலும், அதிசயம்! ஆச்சர்யம்! விநோதம்! விபரீதம்! விசித்திரம் என மனமயப்பிராந்திமயக்கம்! வருவதையே! அதிசயமான உலகம் என்றீர்கள்.

மனோ! அரும் அகம்பட்டோர். ஆனால் மனோவசம் ஆகாமல், அறிவில்! (ஸ்ரீபகவான் நிலையில்) நிலைத்து நின்றால், நாமரூப, ஜக ஜீவ, தோற்றமானது சிற்ப (பதுமை) சித்திரமாக (படம்) தோன்றும். அங்கு வாக்கியமோ! விவேகமோ! தோற்றமும் மனமும். அசையும் நிலையில், இன்பதுன்பமும்! அசையா நிலையில் ஆனந்தமும் உண்டாகும். சர்வாரம்ப பயிற்சி முயற்சியால், இந்த ஆனந்தம் உண்டாகும். நிலைத்து நிற்பது பயிற்சி முயற்சி ஆகும். நாம் ஸ்ரீபகவானாகவே இருப்பது! சகஜம் ஆகும். இதுவே சகஜானந்தம் ஆகும்.

அதிசயம்! ஆச்சரியம்! விநோதம்! இவை போன்ற விசித்திரம் (64) எதையும் இல்லை. இவை அனைத்தும் மனோ மய பிராந்தி மயக்கமேயன்றி வேறொரு மண்ணாங்கட்டியும் இல்லை.

மேலே கூறிய நியதியால் பார்த்து பார்த்து, கேட்டுக் கேட்டு! பேசிப்பேசி! பழகிவிட்ட பழக்க வழக்க தோஷமாகும் என்றார்.

நீர் அதிசயத்தின் மற்றோர் விளக்கம்.

நாமரூப ஜகஜீவ அனைத்து (மனிதன் உட்பட) நடப்பன! பறப்பன! நீந்துவன! ஊர்வன!) தோற்றங்களும்! ஸ்ரூபங்கள்! ஆகவும்; தாவர வர்க்கங்கள் அனைத்தும் சித்திரங்கள்! (படங்கள்) ஆகவும் தோற்ற வேண்டும்! அதன்பின் உணர வேண்டும். ஆகவே உலகின் அதிசயம் எதுவும் இல்லை.

அதுவே நிரதிசயானந்தம்! என ஸ்ரீமஹான்கள் சொல்வர்.

முன் கூறிய நியதியால், காண்பது! பயிற்சியும்! முயற்சியும் ஆகும்.
" " அறிவால் உணர்வது! சகஜானந்த நிலை ஆகும்.

சிற்ப சித்திரமாக காணவும்! உணரவும்!

நாமரூப, ஜகஜீவ, எந்த தோற்றமானாலும் சரி! நாமரூபமாக! தோற்றினால், குண தோஷமானாலும், இன்பதுன்ப நியதியால், புண்ணியபாபம் தொடர்ந்து ஜனனமரண விக்ஞாதி வரும். அதை! விசித்திரமாக கண்டால், மனம் அடங்கி மனோநாசமாக விளங்கும் என உணர்க.

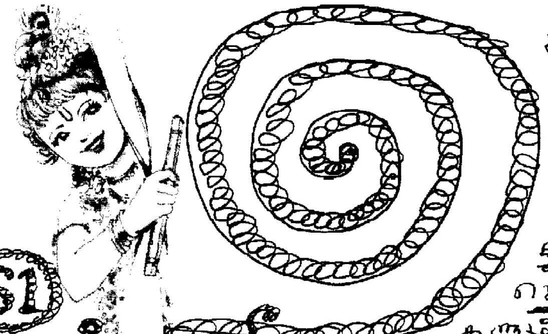

சர்வசங்க பரித்
தியாகம் (2)
என்பது சர்வாரிப்
பணமே ஆகும்.
இவ் சொன்ன
கதையும், இவ்வாறு
சொல்வதத உண்மை
கரும் இணைந்து அந்த
வெளியிட்ட
ஒன்று ஆகும்.

61 பாண்டு ரங்கனே

ஸ்ரீ துகாராம் ஸ்வாமிகளின்!

சர்வ சங்க பரித்தியாகம்!

பலமுறை, பல இடங்களில், சொன்ன கதையே.
" " கேட்ட " .

ஆனாலும் அதன், அந்த ரங்கத்தை! அந்த
ரங்கனே! சொல்கிறான். கவனம் தேவை.

நம் ஸ்ரீ ஸ்வாமிகளின், மனைவியானவள் கமலாபாய்! ஓர் மார்வாடியிடம், 100 வராகன் கடன் 50 ரூபாய் வட்டியுடன், கையொப்பமிட்டு வாங்கினாள் (50 வராகன் வட்டியும், அசலும், சேர்த்து ஆகும்) அவளே ஓர் மளிகைக் கடைக்காரனிடம் சென்று, நூறுவராகனுக்கு, மளிகைச் சாமான் வாங்கி, அவை அத்தனையையும் வீட்டு மாட்டு வண்டியில்! ஏற்றி மாட்டையும் கூட்டி, வீட்டு வாசலில் வண்டியை நிறுத்தினாள். கண் மூடி தியானத்தில் இருந்த நம், ஸ்ரீ ஸ்வாமிகளை அழைத்து, அவள் மிகவும், பணிவுடன் சொன்ன வாசகம்:-

சர்வார்ப்பணம் 66

ஸ்திரமாக இருக்கப்பட்டவனுக்கு அவன் குடும்பி ஆயினும் குடும்ப

பா...ர...ம்

அவனை அழுத்தாவண்ணம் பரிபூரணன் மாயாக வைத்துக் கொள்ளும். மாயாத்மகனை மனதை ஒதுக்கிக் கொள்ளும் சுகம் பெறுவான்.

ஸ்வாமி! மார்வாடியிடம் 150 பணத் திற்கு, நகையை வைப்பட்டு, கடன் வாங்கினோம். 100 ரூபாய் அசல்! 50 ரூபாய் வட்டியாகும். அந்த நூறு ரூபாய்க்கும், மளிகை சாமான் வாங்கி நம் வண்டியிலேயே, சக்கை ஏற்றியுள்ளோம். வாங்கியவரிடம் இவ்வளவு, நீங்கள் விற்கும் விலை இவ்வளவு இந்த வாங்கும் விலை இருவர், மார்வாடியின் கடன் தொகை நூற்று ஐம்பதும் போக, நமக்கு ஆதாயம் முப்பது ரூபாய் கிடைக்கும். அந்த முப்பது ரூபாய்தான், நாளை நமக்கு சாப்பாட்டுக்கு ஆகும். அது இல்லையானால், நாளையும் நாம் பட்டினி கிடக்க வேண்டியதுதான். ஏற்கனவே மூன்று நாள் அன்ன ஆகாரம் இல்லை. நாளை நம் ஜீவனம் ஸ்வாமி! உங்கள் கையில் தான் இருக்கு. நம் இரண்டு குழந்தைகளும், மூன்று நாளாக ஆகாரம் இல்லாமல், ரொம்ப சோர்ந்து விட்டார்கள். நாங்களும் சோர்ந்து விட்டோம்கள். பக்கத்து ஊர் சந்தைக்கு சென்று, நம் ஊர் வியாபாரிகளுடன் சேர்ந்து, சாமர்த்தியமாக, வியாபாரம் செய்து, மிகுந்த ஆதாயத்துடன்! வாருங்கள் ஸ்வாமி! என்றாள் நம்மவா.

மார்வாடியும்! (67)
மாணிக்க கடைக்
காரனும்! மனைவியும்!
குழந்தைகளும் எல்லாம்! ஸ்ரீபகவானே
ஆகும் போது, கஷ்டம்!
கவலை! துன்பம்! அபாயம்! பயம்! கலக்கம்!
ஆகிய மனோ ரோகம் வர இயலாது இது சத்தியம்.

நம் ஸ்வாமிகளும், மிகுந்த ஆனந்தத்துடன், வண்டியில் ஏறி அமர்ந்தார். ஆனந்தமுடன் நம் ஸ்வாமிகள் சொன்ன வாசகம்:-

ஹே பாண்டுரங்கா! நீயே எமக்கு உற்ற, குணவதியான மனைவியாக வந்தாய். ஹே பாண்டுரங்கா! பாண்டுரங்க மார்வாடியிடம் சென்று 150 ரூபாய்க்கு கையொப்பம் இட்டு, கடன் வாங்கினாய். ஹே பாண்டுரங்கா! அப்பணத்தை கொண்டு, பாண்டுரங்க மாணிக்கக் கடைக்காரனிடம் மாணிக்க சாமான் வாங்கினாய். ஹே பாண்டுரங்கா! உன்னுடைய மாட்டு வண்டியிலேயே, அத்தனை சரக்கையும். ஏற்றி மாட்டையும் ஓட்டி, வண்டியில் ஏறி. வியாபாரம் செய் என, ஆணையிடுகிறாய். இப்போது பாண்டுரங்கனே! பாண்டுரங்கன் வண்டியில் ஏறி! பாண்டுரங்கனுடைய சரக்கை, அடுத்த ஊர் சந்தையில் சென்று, பாண்டுரங்கன் வியாபாரம் செய்யப் போகிறான். சாமர்த்தியமாக!

எல்லாம் நீயே! என்று ஊக்கக் கூடி அந்த ஸ்மரணையுடன், வண்டியை ஓட்டிச் சென்றார் நம் ஸ்வாமிகளாகிய, பாண்டுரங்கன்.

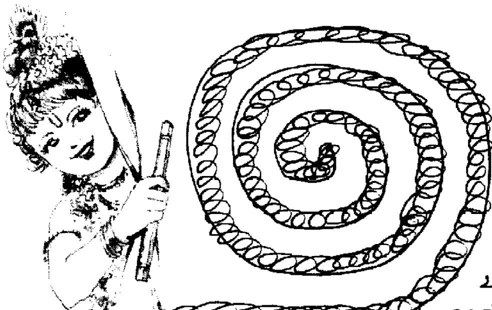

கடும் காற்று & மழை (68)

இளைகனால் வண்டி கவிழும் போதும் நம் ஸ்வாமிகளின் தூலம் நடுமாறி கீழே விழும் சமயம் எம்பிரபு ஸ்ரீ ஸ்வாமிகள் உணரா வண்ணம் அவரை தம் அபய கரத்தால் தாங்கி ஓர் மேடான இடத்தில் அமரவைத்து விட்டான். இதமாயா ஆகும்.

மாட்டு வண்டியில், நம் ஸ்ரீ ஸ்வாமிகள் செல்லும் போது, அடுத்துள்ள ஓர் காட்டை (வனம்) தாண்டி தான், செல்ல வேண்டும். அவ்வனத்தில் சில துஷ்டமிருகங்களும் உள்ளன போலும். அப்பகுதியில் செல்லும் போது, விதி வசத்தால், கடும் காற்றும், மழையும், ஊழிகாலம் போல், அதி உக்ர தாண்டவமாடின போலும்! காட்டாற்று வெள்ளம், கரை புரண்டு வர, அதில் சிக்கிய வண்டி கவிழ்ந்து, சாக்குகள் அனைத்தும், வெள்ள ஜலத்தோடு, அடித்துச் செல்ல, அந்த வண்டியும் வெள்ளத்தோடு போக, மிரண்டு ஓடிய இருமாடுகளையும், அதன் காத தூரத்து இருந்தது போல், இவ்வலைகள் அடித்து, இழுத்துச் செல்ல, நம் ஸ்ரீ ஸ்வாமிகள் மட்டும் ஸ்ரீ பகவான் கிருபையினால் தப்பித்தார் என்று தான் சொல்ல வேண்டும். நம் ஸ்ரீ ஸ்வாமிகள் அருகிலிருந்த ஓர் குகையினுள் மழைக்காக ஒதுங்கிக் கொண்டார். மாலையில் மழையும் நின்றது. ஸ்வாமிகள் குகையை விட்டு, வெளியே வந்தார். அங்கு வண்டி, மாடுகள், சாக்குகள், எதையும் காணோம். அத்தனையும் மாயமாகி விட்டது.

சந்தை கடையின்! சுலசவு பபால்! (69)

நம் குழந்தை அமைதி இழந்துவிடுவான் என்பதும்

அந்த ஜீவ கர்மா ஈச கர்மா

இல்லாத தன்மையால்

நம் ஸ்ரீ ஸ்வாமிகளுக்கு, ஆனந்தம் தாளவில்லை

ஆனந்த! கூத்தாடினார்.

ஸ்ரீ ஸ்வாமிகள்! ஆனந்த வெள்ளத்தில் கூறியது.

ஹே பாண்டுரங்கா! ஹரே பண்டரிநாதா! ஜே ஜே விட்டல்! ஜெயஹரி விட்டல்! அனாத ரக்ஷகா! ஹே பிரபோ! கருணைக் கடலே! தயா ஸிந்தோ! ஹே தயாநிதே! ஹரே ஹரே!!

உன் கருணையின் பிரபாவத்தை என்னவென்போம்? சந்தையில் கொண்டு வியாபாரம் செய்தால்? கூலி! கூலி! வியாபாரம் செய்ய வேண்டும். பணம் வாங்கித்தான் சரக்கை கொடுக்க வேண்டும். வாக்கும் வளரும்! பிரச்சனையும் உண்டாகும். போட்டி பொறாமை! விருப்பு வெறுப்பு உண்டாகும். கணக்கு பார்க்கும் நிலையில் வியாபாரம்! தோற்றமல் தோற்றும் நாமரூபம்!! பேதம் தெரியும். எல்லாம் நலமே என

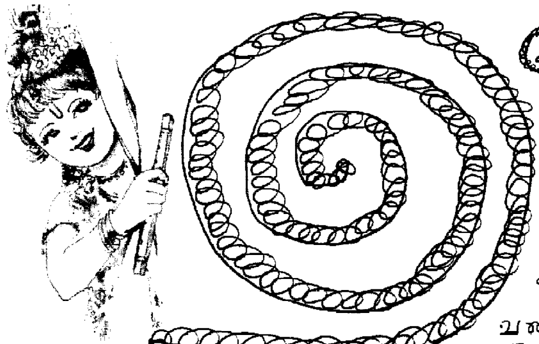

(இறை கருணை) நியதியால் (70)

பறவைகள்! மீன்கள்! மிருகங்கள்! மனிதர்கள்! அனுபூதிகள்
என்ற நியதியால் அந்த சாக்குகளையும்! மாட்டு வண்டியையும்! மாடுகளையும்!
மாயாவால் படைத்துக் கொடுக்கப்பட்டு.

விகிதாச்சாரப்படி

ஏற்றுக் கொண்டாலும், அறியாமையால் ஜீவர்களின் விளைப்பயனை! ஒட்ட முயற்சி பண்ணினாலும். ஒட்ட முடியாமல், தோல்வி அடையும். என்ன இருந்தாலும், பிறர் அவஸ்தைகளுக்கு, நாம் காரணமாக வேண்டாம் என்று கருணையோடு,

கருணைமழையை! பெய்ய வைத்து. அதனால், கருணை பிரவாகத்தையும் (காட்டாற்று வெள்ளத்தையும்) பெருகி ஓடச் செய்து, அக்கருணை பிரவாகத்தால்,

(1) மாட்டு வண்டியை, அதை ஏற்றவர்க்கு உதவிடும்.

(2) சாக்குகள்! அவிழ்ந்த நியதியால், மீன்களுக்கும்! பறவைகளுக்கும்! உதவிடும்.

(3) சாக்குகள்! அவிழாத நியதியால், கிராமமக்களுக்கு, ஆங்காங்கு, விகிதாச்சாரப்படி, அவரவர்க்கு உரியதை, அவரவர்க்கு உதவிடும்.

(4) கொன்றன உன்னை கொன்றன என்ற நியதியும், நீ தின்றன உன்னை தின்றன என்ற நியதியும்.

(71)

மழை வெள்ளத்தில்! வந்த சரக்குகளையும்! மாட்டுவண்டியையும்! ஸ்ரீபகவான் கிருபை என நினைத்துக் கொண்டவர்களுக்கு கர்மா இல்லை. எவருடையதாக இருந்தால் என்ன? நான்தான் எடுத்தேன் இது என்னுடையதே! எனக்கே சொந்தம்! என்று எடுத்தவர்களுக்கு கர்மா தொடரும்.

இருமாடுகளையும்! உரியவைகளுக்கு உதவியும்.

இத்தனை எளிதாக, பிரித்து கொடுக்க, இங்கு எவர்க்கு முடியும்? எவர் உள்ளார்??

வியாபாரமாக! (பாரமாத) வந்தது.

பாரம்! இல்லாமல் ஆனந்தமாக முடிந்தது.

பற்றுவரவு! தொடராமல் நிறைவுற்றது.

கால விரயம் இல்லை. வாக்கு விரயம் இல்லை.

நாமரூப பேதமும் இல்லை. போட்டி பொறாமை இல்லை.

மன்னி! யாக இருக்கும் பாண்டுரங்கன்!

சாமர்த்தியமாக, மிகுந்த ஆதாயத்துடன், விற்று வாருங்கள் என்றான்.

மழையாக! வந்த பாண்டுரங்கன்!

துரிதமாகவும் **தூய்மை!** யாகவும்! செய்து முடித்து விட்டான். இது நம் ஸ்ரீ ஸ்வாமிகளின் சர்வார்ப்பண நிலையை காட்டுகிறது.

ஸ்ரீ கண்ணனே மயக்கும் நாதனான மறுவிடையே அறிவாளிய ஸ்ரீ மகவான் காரியத்தின் குறைவின்றி செய்தோர் என உணரவும்.

72

மார்வாடியின் கடன் தொகை என்றவது? மனைவிக்கு என்ன பதில் சொல்வது? மனைவி குழந்தைகள் பட்டினியாக இருக்கிறார்களே! அவர்கள் பசியைப் போக்குவது எவ்வாறு? வண்டி & மாடு சாத்துக்கு என்ன பதில் சொல்வது? என்ற

இதன் **ரகஸ்யமாவது?**

இவ்வியாபாரத்தை, இத்தனை துரிதமாகவும்! தூய்மையாகவும்! எப் பாரமும் இல்லாமல்! இவ்வளவு ஆட்டாமல்! அசைக்காமல்! சுலபமாகவும்! புரிந்து வரவு! செலவுக்கான முறையிலும் முடித்து விட்டாய்! **ஐயனே! இதுபோதும் ஐயனே! போதும்!** என்று திருப்தியுடன்! அமர்ந்து விட்டார் நம் ஸ்ரீ துகாராம் ஸ்வாமிகள்.

மறுவிடையே!

(A) நம் கமலாபாய்! மார்வாடியிடம், வாங்கிய கடன் ரூ 150/- பணமும்! செலுத்தப்பட்டு, நம் கமலாபாயிடம் சேர்க்கப்பட்டது.

(B) வியாபாரத்தின் **லாப தொகை Rs.100** கமலாபாயிடம்! சேர்க்கப்பட்டது.

(C) நம் கமலாபாயும்! தம் கணவனின், லாப வியாபாரத்தைக் கண்டு, அகமகிழ்ந்து போனாள்.

(ஆனால் இத்தனையும் மாயாவே. கமலாவின் மனம் மயங்கி விட்டது)

மனக் **கண்ணால்** காணும் நிலையில் 73

அனுபவமும் ஆகும்.

அதனால்!

எல்லாம் ரூபமே என்ற

உணர்வு! நிலையில் அது ஆனந்தமே ஆகும்.

இக்கதையின் ஓர் உணர்வு.

(உரைச்சுவை)

மனேஜர்:— கமலாயாய் எல்லளவு சிறகுடன் ஒருக்கையோடு! மார்வாடியிடம்! கடன் வாங்கி! மளிகை கடைக்காரனிடம்! சரக்கு வாங்கி! வண்டியிலும் ஏற்றி அந்த, விவசாயிகளின் சுவாமிகளிடம்! ஒப்படைத்து நேர்மையாக, வியாபாரம் செய்ய அனுமதித்தாரே? அந்த விவசாயி கேட்ட சுவாமியானவர்! மனது வருவதைக் கண்டு; ஓர் ஓரமாக பாதுகாப்பான இடத்தில் நிறுத்தி இருந்தால், இந்த **பேரிழப்பு!** நிகழ்ந்திருக்குமோ?

அச்சுவாமிகளின், கவனக்குறைவால்?

① அந்த சரக்குகளும் சர்வநாசம் ② வண்டி மாடுகளும் துக்கநாசம். ③ கடன் பிடியில் வினைகள் மாட்டிக் கொண்டார் ④ மனோவேகமவாயிடம் என்னைத்தவிர சொல்வாரிவர்? ⑤ குழந்தைகள் உட்பட நால்வரும் பட்டினி கிடந்து சாக வேண்டியது தானோ? உலகம்! உறவு! இவரை ⑥ மதிக்குமோ? காவலர் மகத்தில் என, கருத்து கொட்டியது

அறிவின்! தெளிவு:— ஒருவன் சர்வாம்ச நிலையில் பரிபூரண சரணாகதி செய்து விட்டால் போதும். மறு கணம் மனம் அறியாவண்ணம்! அறிவு உணர்வு நிலையில்!

யார்யாருக்கு? எது எதுக்கு? எப்படி பகிர்ந்து கொடுக்க வேண்டுமோ பகுத்து கொடுக்கப்படுவது அவனின் பாரம் இல்லாமல்! அப்படி சுகமாகவும்! அத்தனையாக செய்து விடுகிறான், சுலபமாகவும்! ஆனந்தத்தில் மூழ்கும்.

74

அந்த ஆண் துறவி செய்த தவறு யாது எனில்? அப்பெண் துறவியை துறவியாக உணர விடாது பழைய மனைவியாக

கண்டான்!

62

குறிப்பு:- என்ன இருந்தாலும் பெண்! பெண்தானே? அவளுடைய சுபாவம்! சுவனம்! சந்தேகம்! போன்ற

பற்று ஏது? துறவு ஏது??

பல முறை, சொன்ன கதை. பல முறை கேட்ட கதை.

அக்கதையின், உண்மையின் **உணர்வு**

ஓர் கணவனும், மனைவியும், துறவறம் பூண்டனர்.
ஓர் மணவிழாவிற்கான பாதையில், சென்று கொண்டிருந்தனர்.
இனி அவர்கள், கணவன் & மனைவி அல்ல. துறவிகள் ஆகும்.
ஆண் துறவி முன் சென்றான். பெண்துறவி பின் சென்றாள்.
இவ்விருவருக்கும் இடைவெளி, சற்று தூரம் இருந்தது.
முன் செல்லும், ஆண் துறவி, ஓர் பொன் ஆபரணத்தை கண்டான்.
அதை கைகளால் தொடாமல், கால்களால் மூடி மறைத்தான்.
காரணம்:- அப்பெண்ணுக்கு ஆசை வந்துவிடக்கூடாதே என்ற, நல்ல எண்ணத்தாலே.
பெண் துறவி, அவன் செய்த காரணம் கேட்டு உணர்ந்து அவன் சொன்னது:

மண்ணுக்கும் பொன்னுக்கும்!!

உங்களுக்கு **வித்தியாசம்!** தெரிகிறதா??? அப்படியானால்

நீங்கள் **மனதை துறக்கவில்லை!** என கூறிச் சென்றுவிட்டார் இதுதான் கதை.

இதன் உள் கருத்து:- (1) ஆபரணமாக (நாமரூபமாக) காண்பது **மனம்!** ஆகும். (2) அதை பொன்னாக உணர்வது **அறிவு!** ஆகும். அதை மண்ணாக ஆக்குவது (3)

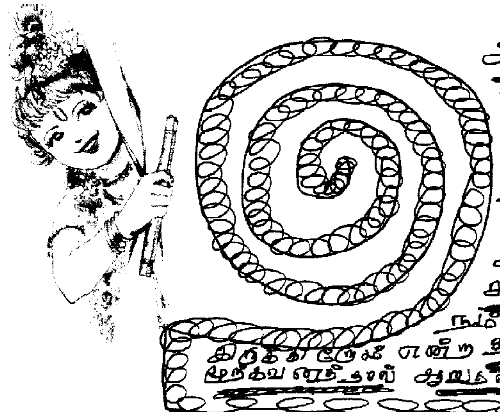

ஆவரண மயக்கம் (75)

அவளை விட்டு ஆரணமாக
அழிந்திராது என எண்ணி)
நான் பந்தப்பட்டு போனேன்

இதன் காரணம் ஸ்ரீ கவன
சக்தியே ஆகும்.
நம் துறவி நாம் எப்படி
இருக்கிறோம் என்ற தற்கவனத்தின் மையமே யாகும்
முற்கவனத்தால் ஆயுதம் சொன்னால் பந்தப்படுவோம்
இது உறுதி.

பேரறிவு ஆகும் என அனுபவமாக உணர
வேண்டும்.

(1) ஆவரணமாக (நாம ரூபமாக) காண்பது மனம்!
ஆகும்
அந்த ஆண் துறவிக்கு, மனமானது / அறிவு ஆகாத
தன்மையால் தான், ஓர் பெண் ஆவரணம் என்றான்.
இங்கு அவன் மனம் / அந்த ஆவரண (நாம ரூப) மயக்கத்தில்
ஒரு சமயம் வீழ்ந்தான். மறு சமயம் வைராக்கியத்தால்
அதை மண்ணில் புதைத்து விட்டான். அந்த வைராக்
கியம் நிறைவாகாத (போதும் என்று நிறைவாகாத)
தன்மையால், தன் பின்னால் வரும், பெண் துறவியை /
துறவியாக உணராமல் மாஜி (பழைய)
மனைவியாக, கண்ட தன்மையால் முற்கவன
சக்தியால் / ஈர்க்கப்பட்டவனாய். அவனுக்கு புத்தி
மதி / என்ற நிலையில் (ஆயுதம்) சொல்லி பந்தம் /
ஏற்றான் என பொருள் கொள்ளல் வேண்டும்.

குறிப்பு :- புத்திமதியை தான் ஆயுதம் என சொல்கிறோம்
என்றால்? :- நீ பெண் (என் மனைவி) ஆயிற்றே. பெண்ணென்றால்
சபலபுத்தி உண்டே. இந்த பெண் ஆவரணத்தை கண்டால்,
உன் துறவறவிரதம் / பங்கமாகிவிடுமே என்று, நல்ல
எண்ணத்தால் (ஆயுதமாக) யாம் செய்த காரியத்தை சொன்னோம்
என்றான்.

முதலில் ஆவரண (76)
நாம ரூபங்களை
சர்வார்ப்பணத்தால்
ஜட சொரூப பதுமை
காணு
கண்டால் மட்டுமே ஸ்ரீ ஸத்குரு
அருளும் பிரம்மார்ப்பணத்தால்
எல்லாம் தாம் தாமான மண்ணை
பரமாக உணர முடியும்.

(2) அதை பொன்னை உணர்வது, அறிவு ஆகும்.

இப்படி அந்த ஆவரணங்களையும் நாமரூபங்களையும்
பொன்னை, உணர்வது என்றால், ஈசன் நிலையாகிய
சர்வார்ப்பணம், ஒன்றே பயன் படும்.
வேறு எதுவும் பயன்படாது.
நாமமைந்த இச் ஜீவனுக்கு, இருப்பு, உடைமை, உரிமை,
இயக்கம், எல்லாமே, சர்வார்ப்பணத்தால் தான் நாசமாகும்
இந்த சர்வார்ப்பணத்தின், முடிந்த முடிவான உணர்வில்
எல்லாம் ஜட, சொரூபமாகிய பதுமைகள், என
ஆதிவிடுமென ஸத்தியமாக உணர வேண்டும்.

(3) அதை மண்ணை ஆக்குவது பேரறிவு ஆகும்.

இது உணர்வு நிலையில் காரணம் மனமும், அறிவும், இவ்விரு
இது நாம் தாமான நிலையாகும்.

பூர்வபுண்ணியங்களாலும் ஸ்ரீ ஸத்குரு கிருபையாலும்,
அப் பண்டாரவி, சிரத்தா நம்பிக்கையின்
வைராக்கியத்தினாலும், தாம் தாமான,
பரிபூரண நிலையை பெற்று விட்டான் என உணரவும்.

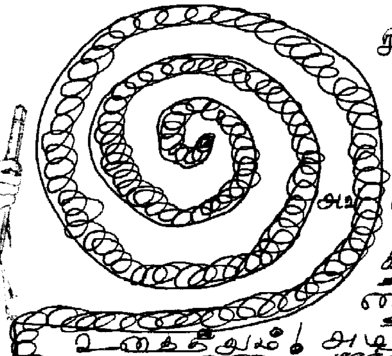

சிலவீடுகளில் 77 பேரன் பேத்தி களை கொஞ்சி மகிழும் பெரியவர்களே அம்மோன் பேத்திகள் (அவர்கள்) முகத்தில் காரி உமிழ் கின்றனர். கால்களாலும் கைகளாலும் எட்டி உதைக்கும்! அடிக்கும்! உதைக்கிறார்கள் வயது 50 To 60 வயதாகிவிட்டதே.

63

புள்ளி! பொண்ணு! பேரன் பேத்தி! பாசம்! அடி உதை என வேச்சு ஏச்சு! இப்படி எல்லாம் வாங்கி நொந்து! மனம் வெந்து! போனால் தான் வருமா?? பாசத்தை! விடு என திடமாக சொன்னால் விடாதா??

முன்பு பலமுறை சொன்ன கதையே! நீங்கள் கேட்ட கதையே! மெய் உணர்வின் நிமித்தம் திரும்பவும் சொல்கிறேன். உணர்வால் உணர்க. அதுநாமென அறிக.

ஓர் நாள் ஓர் சம்சாரியிடம் தம் வாக்கை காக்கும் நிமித்தம் 10 வருஷம்! 5 வருஷம்! மூன்று வருஷம்! எனபல முறை வந்து புத! முக்தியின் நிமித்தம் அழைக்கிறீர். அவனும் புத்திர (வியாபார) பாசத்தால் கட்டுண்டவனாய், அச்சாதுவுடன் செல்ல மறுக்கின்றான்.

குறிப்பு:- எவருக்கும் எளிதில், கிட்டாதது ஒன்று, அச் சம்சாரியை, தேடி தேடி வருகிறது. ஆனால் அவனோ கூழுக்கும் ஆசை! மீசைக்கும் ஆசை! என்பது போல் இரண்டும் கெட்டானாய், தவியாய் தவிக்கிறான்.

இன்னமும் உனக்கு
இவ்வுலகில் (78)
என்ன சொந்த
பந்த பாச பிணைப்பு?

தொலைந்து!

போய்யேன் என சொல்லாமல்
சொல்லி, உங்கள் வாழ்க்கையும் உங்கள்
பாச உணர்ச்சி உங்களை விடவில்லை.

பாசத்தாய் பிள்ளைகள் நீங்கள் கொஞ்சி பேசவும்
ஸாதுவை விடவும் முடியவில்லை.
பிள்ளைகள் மறக்கவும் ,,

முடிவில் அக்குழந்தைகளின் பிராமி தாத்தாமான,
புதையல்/ செல்வத்தை, தம் குழந்தைகளுக்கு
கொடுத்து, நன்றிக்கடன்/ தீர்ப்பதற்காக அவன்
விதி வசத்தால், அச் செல்வத்தை காவல்காக்கின்றார்
கருநாகமாக (ஓர் சர்ப்பமாக) அப்புதையல் மேல் பாம்
படுத்திருக்கிறான். அதை தம் தந்தையென உணராமல்,

நாமரூபபேத! மாற்றத்தை உணராமல்

ஸ்ரீ ஸாது சொன்ன வாக்கின்படி, அச்சர்ப்பத்தை!

சனியனே!தொலைந்துபோ!!

என, மும்முறை, சொல்லி அடித்துத் தூக்கி தூரமாக
எறிந்துவிட்டு, புதையலுடன் சென்று விடுகிறார்கள்.
குறிப்பு:- ஓர் முக்கியம் என்னவென்றால்? அச்சர்ப்பம்
தம் தந்தையென, தெரிந்தாலும் அதன் தோற்றம்
அவர்களால், ஏற்க முடியாததால்
மேலும் புண் மோகம் போல் வராமல், கண்ணை மறைக்கும்.
தாய் தந்தையோ/ சகோதர சகோதரியோ/ பண மோகம்
அவர்களை விடாது, மறைக்கும் கலியுகமே!

உங்கள் குழந்தைகள் உங்களை நேசிக்கவில்லை. உங்கள் பணம் கௌரவம்! அந்தஸ்து! புகழ்! இவைகளையே நேசிக்கிறார்கள் [illegible].

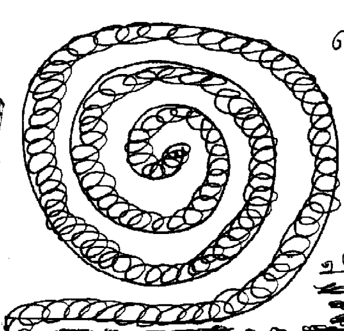

கொஞ்சி கொஞ்சி
என்ன சுகம் (79)
கண்டாய்??????
மனவிரிசலும்!
பின்ன வெறுப்பும்!

ஜனன மரணமும் காணவே கண்டாய்?

அவர்கள் புதையலுடன், சென்ற பிறகு! ஸ்ரீஸ்வாமி! அந்த வியாபாரியான பாச குமார ஜீவனின் பக்தனே! சாப்பத்தை தம் கரங்களில், தூக்கி படுக்க வைத்துக்கொண்டு, தம் அம்மை கடத்தல் கடலில், அதன் வினைவாசி வசத்தால், வந்த அவஸ்தையை போக்கியவண்ணம்! அன்பாக சொன்னார்:-

போதுமா குழந்தே போதுமா??????????????

இன்னமும் வேணுமா???? என்றார் நம் ஸ்வாமி?

அம்மகன்:- போதும் ஸ்வாமி போதும்!

பட்டதெல்லாம் போதும் நான் அரும்பாடுபட்டு, சேர்த்து வைத்த பணத்தை! அவர்களுக்காகவே தொலைக்க காத்திருந்தேன். அப்படிப்பட்ட என்னை, அடித்து கொன்று போடவல்லவா, சீடனியனே தொங்குபோல் ஆக்கி எறிந்துவிட்டார்களே! இவர்களா என் பிள்ளைகள்? யாம் வருகிறோம் ஸ்வாமி வருகிறோம். என ஸ்ரீஸ்வாமியுடன் அவன் சென்றுவிட்டான்.

இந்த நிலை உங்களுக்குத் தேவையா?

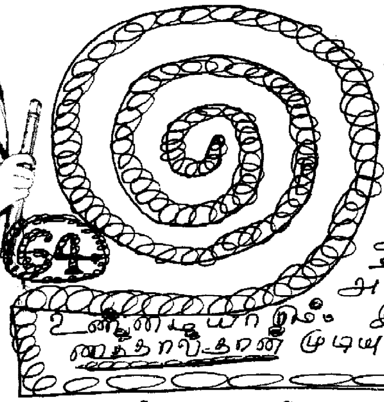

நாம ரூப ஜக ஜீவ
தோற்றங்கள் (80)
புதுமைகளாக
மாறுமல் மனம்!
அமைதியும்/ சாந்தியும்
அடையாது என்பதே
உண்மையாகும். இதில் சரியாகிய
வைத்தால் தான் முடியும். வேறு எதாலும் முடியாது.

மனோ ஐயமாய் மறைக்கான அறிவு உதித்தும்
மனோஐயமானதால் நாம ரூப ஜகம் நாசமாகும்
எதனாலென்ன?

மனோ ஐயம் ஆக வேண்டுமானால், மனோ வியாபாரம்
நாசமாக வேண்டும்.

(A) மனோ வியாபாரம்:- (1) நான்! எனது!
பிணைப்பும்/ இணைப்பும்/ நாசமாக வேண்டும்.
(2) உடைமை & உரிமையால்/ விளையும், போட்டி பொறாமை
நாசமாக வேண்டும்.
(3) ஜீவன சக்தி & காந்தாம்பு சக்தி/ ஆகிய
இரண்டும், நாசமாக வேண்டும்.
(4) நாம ரூப பேதம்/ பேதத்தால் விளையும்,
விருப்பு வெறுப்பு/ விருப்பு வெறுப்பால் விளையும்,
குற்றம் குறை/ நாசமாக வேண்டும்.
(5) நான்! மஹா பாபம்/ செய்துள்ளேன். எனக்கு
கதிமோட்சம் உண்டா? என்ற மனோ உளைச்சலும்
அதனால் உண்டான, சபலம்/ சலனம்/ சந்தேகம்/
இவையனைத்தும்/ நாசமாக வேண்டும்.
இங்கு நான்! அதுவிடம் பெறுகிறது (இவையே மனோ வியாபாரம்)

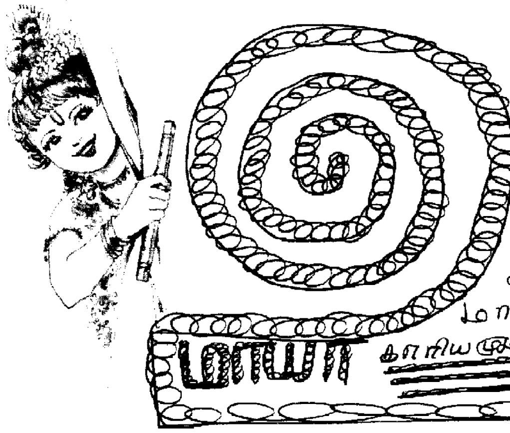

நாமே ஏக ஜீவ
பலனைகள் (41)
இயக்கம்
அறிநிலையில் மனம்
அறிவாகி விடும். இந்த
அறிவே ஏகரூப அறிவாக
மாறும் நிலையில், எல்லா
காரியமும் இயல்பாக நின்று
விடுவதால்

Ⓑ மனோநாசம் :- ① சர்வார்ப்பணம்! பரிபூரணமாக, அனுபவ நிலையில் இருக்க வேண்டும்.

② எல்லோரும் நல்லவர்களே! எல்லோரும் நம்மவர்களே! நடப்பதெல்லாம் நலமே! என்று, மெய் உணர்வு வேண்டும். தேவையற்ற உணர்ச்சி வேண்டாம்.

③ தற்கவன சக்தியும்! அனுபவபாடத்தில் மெத்தையும்! சாதனையில் நம்பிக்கையும்! நம்பிக்கையில் வைராக்கியமும்! தூய்மையாக வேண்டும்

④ ஸ்வய அனுபவ, பார்வையில் பதுமைகள் ஆகவும், ஸ்வய அனுபவ, உணர்வில் மண்! மயமாகவும், உணரும் நிலை பெற வேண்டும்.

⑤ யாம் கொன்ற எம்மை கொல்லும் உடல்
யாம் தின்றவை எம்மை தின்னும் ”
யாம் பாதுகாத்து எம்மை பாதுகாக்கும் ”
என்று நாமே! நாங்கள் தானா? நாமே அதுவே!
என்று, உணர்வுடன் நமது நிறைவான,
அன்போடு! இருக்க வேண்டும்.

[illegible]

எல்லாமே பரமாகிய
மண் (ஒ)
மயமாகி விடும்
இங்கு புரிந்ததியோ!
முயற்சியோ! தேவை
இல்லாமல் போகும்.
மனம் அறிவாகி! அறிவு
பேரறிவாகி! முடிந்த முடிவாகும் அதுவே.
மலைவியாபாரமென்று! மறையும் பெற்றதியாகும்
அதாவது ஜீவன் முக்தியாகும்.

அறிவும் பேரறிவும்! இணைந்த நிலையில்!

உன் ஸ்வய அனுபவமாவது.

(1) சர்வார்ப்பணத்திறன் **அறிவு**! பிரகாசிக்கும்.
(2) பிரம்மார்ப்பணத்திறன் **பேரறிவு**! முடிந்துவிடும்.

(1) அறிவு பிரகாசிக்கும் நிலையில் நாமரூப ஜக ஜீவ தோற்றம் அனைத்தும், **ஜட**! சொரூபங்களாகி, பதுமைகளாக மாறிவிடும்.

(2) பேரறிவு முடிக்கும் நிலையில். எல்லா ஜட சொரூப பதுமைகள் அனைத்தும்! இயக்கம் அற்ற நிலையில். இருப்பும்! அதன் தோற்றமும் உடைய **மண்**! மயமாகி முடிந்து நின்றுவிடும். என்பதை உணர்க.

(1) பதுமைகளாக தோற்றும் நிலையில் நாம ரூப குண **பேதம்**! நாசமாகும் என உணர்க.

(2) மண்மயமாக தோற்றமும் இருப்பும் உள்ள நிலையில் **காரி**! மண்ணை (மாயாக வந்த நிலையில்) அகண்ட தோற்றுது. அது பசை உள்ளதாகும். **பாவனை**! **கூட்டினார**! (மண்மயமாகி விடும் கோவாக்கு பரம் ஆகும்) பசையில்லாத மண்ணாகும்.

நீ எந்த விடை (83)

சர்வார்ப்பண நிலையில்!
பரிபூரணமாக
உன் வினையால் சேர்ந்த
சொந்த, பந்த, பாச பற்றை

(65) உன் மனதால்! விடுகிறேயோ அந்த விடையே

இயக்கத்தின் ஆதாரம் ஸ்ரீபகவானா? அல்லது மாயாவா??

ஸ்ரீபகவான் யார்? மாயா எது??

ஸ்ரீபுத்திரி நாட்டில்! ஓர் ஸ்ரீமஹாத்மாவிடம்! இக் கேள்வி வந்தது. அதை கேள்வி பதிலாக தருகிறோம். கருத்தால் உணர்க. அதுவே நாம் என ஆகுக.

ஸ்ரீமஹாத்மா:- ஓளம் அன்பும்! அறிவும்! பொறுமையும் ஒருருவாய் அமைந்த பாபாஜி! ஓர் சிறிய கேள்வி? ஸ்ரீபகவான் என்றால் என்ன? அது யார்?? மாயா என்றால் அது என்ன? அது என்ன செய்யும்?

வைத்தியம்:- ஓளம் ஆனந்தமயமான மஹாத்மாஜி! இப்படி எப்படி எதிர்பார்க்கிறீர்கள் மஹாத்மாஜி???

ஸ்ரீமஹாத்மா:- சொரூபமாகவே சிரித்துவிட்டார் அவர் ஓளிமையான பாபா! இப்படி கேட்பீர்கள் என்று எமக்கு தெரியும். ஓளம் அருமையான!

ஓர்மையாகவும்! உணரும் நிலையில்! எளிமையாகவும்! அச்சுதனாமே! அனுபவம் பெறும் நிலையிலும்! வேண்டும் பாபா!

வைதீயம்:- டடகடகடவென அதிர்கையே இனிமையின் மணி ஓசை என! ஒலிக்கும் நிலையில் சிரித்து முன் சொன்னேன் எம்மாஸ்(பரகுருணையால்) முடியும்

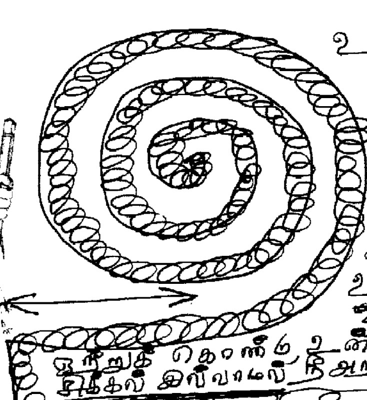

உன் மனம் (ஓம்)
அறிவு என
ஆகிவிடும் என ஸக்தி
யஷாக நம்பு வாயாக.
அந்தரங்கியால், உன்
அறியாமையின் வினைகள்!
உன் நாயாகிய மாயா!
ஒன்றுக் கொண்டு உன் கர்மாக்கள்! எளிய முறையில்
நீக்கல் இல்லாமல் நீ அறியாவண்ணம் செய்து
அழித்திடும் இது ஸத்தியம்.

பின் ஒன்றுமட்டும். உம்மால்
உன் அறிவின்! திறமையால் முடியும்!
அது முடிக்கட்டும்

அச்சமையில் இருந்த, அனைவருமே பவமாக சிரித்தனர் போதும்.
ஸ்ரீமஹாத்மா :- கொஞ்சம் புரியும்படி சொல்லுங்களேன்
பாபா! பார்ப்போம்?
வைத்தியம் :- ஓம் அன்பான மஹாத்மா ஜீ!
ஓர்மை அதன் ஐஸ்வரியம்! எளிமை
அதன் கருணை! ஆணவம் ஐயனே.
அச்சுதமே அனுபவம் பெறும் நடுவே! என்பதும்
சிரத்தா நம்பிக்கையின்! உம்
வைராக்கியமாகும்! அது உம்மிடம்
நியமாகும்! இருக்கிறது மஹாத்மா! இதை
யாம் உம்முள் அந்தர்யாமியாக இருப்பதால்,
உம்முள் இருந்து உணர்ந்தோம். இனி உணர்த்துகிறோம்.

ஓர் ஸத்குருவுக்கு (86)

ஸ்ரீ பகவானின்

கருணை!

இவ்வாமல், பக்தவ ஆன்மாக்களின் **மனதை**

அவன் ஸ்ரீபகவான் அமைதியும்! ஸாந்தியும்!

பண்ண முடியாது. காரணம் அவன் படைப்பை அழிக்க தன்மையினால், அவரே வைத்தது அம்மனதை அமைதியும் ஸாந்தியும் பண்ண வேண்டும்.

அம்மஹாத்மா! இவ் வாசகங்களை, கேட்ட மாத்திரத்தில், அப்பைத்தியத்தின்! திருவடியை பற்ற வேகமாக குனியுமுன், அப்பைத்தியம் அவர் திருவடியை தஞ்சம் புகுந்தது. (அவர்பாதங்களை பற்றி வருடி திருவடித்தாளினையுதம் சென்னிமேல் தாங்கும் போது) அவர் பேசமுடியாமல் பேசுகிறார்:-

ஸ்ரீமஹாத்மா :- ஹே அறிவின்மயமான பாபாஜீ!

எளிமையும்! பணிவும்! கொண்ட பாபாஜீ! இவ்விரண்டும் **யாம்பெற!** அனுக்ரஹிக்க வேண்டும் அது உம்மால் **மட்டும்!** முடியும் என உணர்கிறேன். அதற்கு மட்டும் ஆசிவழங்கினால் போதும் பாபா! இனி எம் கேள்விக்கு விடையளியுங்கள் பாபா???

பைத்தியம்:- முன் கேள்வியையே திரும்பவும் கேட்கிறேன். இங்கே எப்படி எதிர்பார்க்கிறீர்கள் மஹாத்மா? அதாவது ஸ்ரீபகவான் **நிலையின்!** பதிவா ?????

ஓர் ஸத்குருவின் ” ” ?????

ஸ்ரீமஹாத்மா :- இங்கே அருகில் உள்ளதா? (சற்று ஆழ்ந்து சிந்திக்கிறார்)

அதுவே சர்வாரம்பமாம்!
ஆகும். பின் (86)
அவர் ஸ்வய
பிரம்மானந்தமாகவும்
அகண்டானந்தமாகவும்
இணைந்து ஒரு ரூபமான,
பிரம்மாரம்பமாகும்
அதனைத அழித்து மேலுக்கு நாக்கு
முடியும். ஏவலுமானக்கும் எதுவும் இல்லை.

ஸ்ரீமஹாத்மா :- எம் இருவேர் விகாரும் ஸ்ரீபகவான்!
சம்பந்தம் கொண்டதே! ஸ்ரீவத்ஸ சம்பந்தமல்ல.
ஓர்வித்தைவிதின் ஸ்ரீபகவானும்! அவன் மாயாவும்!
தேவையில்லை. அவ்விரண்டும் அவனா! அடக்கம்
ஆகும். என்பதை அறிவோம். ஆகவே காலம் காத்தனமே
ஸ்ரீபகவான்! நியமிருந்தே, அருளுங்கள் மாயா?

வைத்தியம் :- ஹே அன்பான மஹாத்மா!
நாங்கள் இரண்டு கேள்விகளும் ஒன்றில்தான் அடங்கும்
ஸ்ரீபகவான் இல்லையேல் மா யா இ ல் லை.
மாயாவுக்கு தனியே இ ரு ப் பு இ ல் லை
ஸ்ரீபகவான்! என்றால் அவன் மாயாவை தொடர்ந்து நிற்பவர்
காலாதீத பரமே! ,, மாயாவை பற்றிய நீதியில்
ஸ்ரீபகவான் என ஆனான். ஸ்ரீபகவானும் ஓர் தோற்றம்
இவ்வாறு வரும். இருக்கிறோம்! என்ற ஓர்
இருப்பை! மட்டும் உடைய வரும்.

குறிப்பு :- மறை! நியதியில் நாம் அதுவாக இருக்கிறோம்
அறிவு! நியதியில் நாம் இருக்கிறோம்!
பேரறிவு! ,, இருக்கிறோம்!

என்ற ஒன்றே ஆகும் என்பதாகும்.

ஸ்ரீபகவான் விளையாடும் நேரம்!

ஜக / ஜீவ (87)

விளையாட்டாகும். அந்த விளையாட்டில் மாயாவின் பங்கு, தோற்றமே இருப்பு!

மாயாவின் ம ன தி ன்

பங்கு, நா ம ரூ ப ம்

எனவுணர்க. ஸ்ரீபகவான் இல்லையேல் மாயா இல்லை. மாயா இல்லையேல் மனம் இல்லை. மனம் இல்லையேல் விளையாட்டு இல்லை.

ஆகவே, அறிவு நிலையில்! நாம் இருக்கிறோம்

என்று, இருக்கும் ஸ்ரீபகவான் என்ற ஸ்ரீபரம் பொருள்

(கூடஜவம்) (சூக்கிரம்)

ஈச..... ஜீவ..... ஜக..... நிலையில்

நாம் விளையாடும் நிலையில், தம் நிழலாகிய,

மாயாவை! ஏற்றுக் கொண்டான் என உணரவும்.

அவன்! செ ய ல ற் ற வ ன்.

ஆனால் மாயா! செ ய லு ற் ற தா கு ம்.

இந்த நிலையில் உணரும் போது!

ஸ்ரீபகவான் என்றால் இருப்பின்! ஆதாரமானவன்.

மாயா என்றால் இயக்கத்தின்! " .

இவ் விரண்டும் இல்லாமல் ஜக ஜீவ தோற்றமே!

அதன் இயக்கமும் இல்லை! என்பது நிச்சயம்.

ஸ்ரீமஹாலக்ஷ்மி:- அது போதும் பாபா என முடிந்தார்.

அது அவரை முடித்தது போலும்!

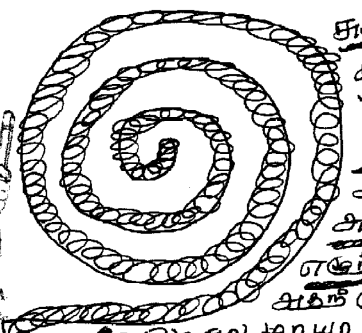

சும்மாவே! சுகமாக
இருந்த சமுத்திரம்
நான் தானே
மற்றொன்றுமே
அகும்நீரியில், கு ட
அளவு ஜவமாக திரண்டு
எழுந்தது. அந்த நீரியில்,
அதற்கு ஓர் நிழல் உண்டானது
அந்தநிழலே மாயா ஆகும். அம்மாயா நீரியில்
குவளை உண்டானது. அந்த குவளையே!

68

மேலும், ஓர் மஹாத்மா எழுந்தார். முதலில்
அன்பான பாமா! எம் வணக்கத்தை ஏற்றுக் கொள்
ளுங்கள். இப்போதுள்ள வாக்கியம் அதி அதி
அற்புதம்! அதி அதி தெளிவு! அதி அதி ஆனந்தம்!
இதை வைத்து ஒரு நூதன சந்தேகம்! மூன்று தோன்று
கிறது பாமா? அது என்ன வென்றால்? பரீமகமானே

குடம் ஜவம் என்கிறீர்கள். ஓர் ஜீவாத்மாவை!
குவளை ,, ,, இதில் எம் கேள்வி :—

(A) பரீமகமானுக்கு குடம்! எப்படி அமைந்தது?
அதனுடைய விஷேச அம்பரகஸ்யம் என்ன?

(B) ஜீவாத்மாவுக்கு குவளை! எப்படி வந்தது??
அதனுடைய ரகஸ்யம் என்ன?

(C) இவ்விரண்டிலும் மாயா! வின்மயம் என்ன?
இம் மூன்று கேள்விகளுக்கும் உண்டைய விளக்கங்கள்
பாமா?

மைத்ரேயம் :— இம் மூன்று கேள்விகளுமே! பயனுள்ள
கேள்வியே. இதுவரை எவரும் இக்கேள்வியை!
கேட்கவில்லை. ஆனால் இந்த ஸ்ரீமான் அன்பர்கள்
வாயிலாக, இக்கேள்வி கேட்டமைக்கு நன்றி மஹாத்மா!

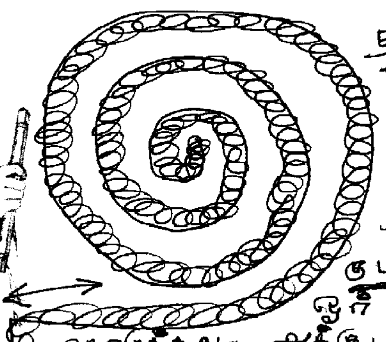

நம் அறிவின் (89)
நிலையில், நாம்
அதன் அம்சமாக
இருப்பதால், அறிவின்
நிலையில், திரண்டெழுந்த
குட அளவு ஜலத்திற்கு
ஓர் குட வடிவம்
கொடுத்து. அங்கு நிற்கும் நம் அறிவு
நிலையில் ஓர் நாமமும் கொடுக்கவே அதுவே
ஸ்ரீபகவான் ஆகும்

ஸௌபாக்கியம் :- (A) முதல் கேள்வி :- ஸ்ரீபகவானுக்கு குடம் எப்படி அமைந்தது? அதனுடைய விசேஷ அம்ஸ ரகஸ்யம் என்ன?

பதில் :- முதலில் இதன் **ரகஸ்யம்!** உண்மையை கூறுகிறேன். பின்னர் விடையளிக்கிறேன்.

(1) காவாக்கியம் என்றால் உவமான விளக்கம்
(உண்மையில்) பிரம்மானந்த சமுத்திரம்.
அது நிஷ்தரங்க (அலையற்ற) சமுத்திரமாகும்.
அது எல்லை இல்லாதது. கங்கு கரை இல்லாதது.
அது **அகண்டம்!** என ஸ்ரீமஹான்கள் கூறுவர்.

(2) ஸ்ரீபகவான் என்றால் உவமான விளக்கம்!
(உண்மையில்) அச்சமுத்திரத்தின், ஓர் குடம் அளவுள்ள ஜலம் ஆகும் (குட அளவுள்ள ஜல விசேஷ விபர
குடம்! ஜலமல்ல) இப்போது இக்குட அளவுள்ள
ஜலத்தை, ஓர் குடம் தாங்குகிறவர் தான், அதை
குடஜலம்! என கூற முடியும் என உணர்க.

90

அப்பாடலின் ரகஸ்ய வார்த்தை:- சுதந்திரமாய் தமது பர(சொரூப) சக்தியோடு பக்தர்கள் உய்யும் நிலைக்கே; அதுவே பரமும் மாயாவும் இரண்டென ஆகுக. அதாவது இரண்டும் பிரிக்கமுடியாத தோற்றம் இருப்பும் ஆகும்.

வைக்கியம்:- இப்போது, ஸ்வயஞானானுபவ பாடலில், முதல் பாடலில் சில வரிகளை மட்டும் நோக்கவும்.

சுத்த சிநேகமயமதாய் எந்த வஸ்து,
சுதந்திரமாய் தமது பரசக்தியோடு,
பக்தரைவிவாகம் உய்யும் வண்ணம் கருணையாலே,
பரதத்துவம் வடிவாக இரண்டானது!
என மட்டும் உணர்க.

இதன் உட்பொருள்:- ஸ்ரீ வாஷிஷ்டத்தில் எம் ஸ்ரீ வஷிஷ்டர் பிரான், கூறும் ஓர் ஸத்திய வாசகம்:-

ஒன்றேமற்றொன்றாய்! பிரகாசிக்குது என்பார். இந்த நிலையில், அந்த ஒன்றுக்கு அன்னியமாய் ஏதும்! எவரும்! இல்லை என்பதே ஸத்தியம். (அங்கு ஸ்ரீமச்சமாதாஜோமாயாவோ! இல்லை)

அப்படியானால் அது தன்னைத் தானே மற்றொன்றாய் ஆக்கிக் கொண்டது. என மட்டும் ஸத்தியமாய் உணர்க.

ஸ்ரீபகவான் முந்தியவரா? பக்தன் ,, என்ற கேள்வி எப்படி அமைகிறது என்றால் தந்தையா? தனயனா?? என்பது போன்றதாகும். தந்தை இல்லாமல் தனயன் இல்லை தனயன் பிறக்காமல் அவன் தந்தை ஆகமுடியாது. என்பது போலவே, ஸ்ரீ பகவானும் பக்தனும் ஒன்றானவர்களே. இரண்டல்ல என உணர்க.

(91)

இதுவே திரண்டெழுந்தது என்னும் வாக்கிய விளக்கமாகும். அது ஏன் எழுந்தது என்றால்? முதலில் **பக்தர்கள்** உண்டு பண்ணி தாமே பக்தர்களாய் வடிவம் எடுத்துக் கொண்டு பின் அப்பக்தர்களிடம் கேட்டும் நிற்கும் தாமே **ஸ்ரீபகவானாகும்** ஆனது என உணர்க.

இங்கும் ஓர் கேள்வி எழலாம்:- ஸ்ரீபகவான் முந்தியவரா? பக்தன் முந்தியவனா?? என கேட்டால்? இதை **மாயாவின்** திருஷ்டியிலிருந்து நோக்காமல் மாயாத மனம் **அறிவின்கண்ணா** யாது உணர வேண்டும்.

கருத்து:- ஸ்ரீபகவானை அந்த ஒன்று இருக்கிறது என்று, ஓர் கோட்பாட்டை தான் வைத்துக் கொண்டு பக்தனை உண்டு பண்ணியது. அப்பக்தனை பாதுகாக்க வேண்டுமென்ற கருணையோடு, அப்பக்தன் எப்படி

உ

நலம் கொடுக்க (92)
கங்கணம்
கட்டிக் கொண்டவன்
ஸ்ரீபகவான்
ஆகும்.
இம் மனித ஜீவன் நாமரூப
ஜகஜீவ தோற்றங்களில்
மாறாட்டமில்
உடைமை உரிமை எந்தவாறடி
வாடுகிறதே அந்த வாழ்வையே இவனுடைய

அழைப்பாரே, அப்படி நாம் உய்ய வெருக்க
வேணுமென்று கருணையோடு காத்திருந்து.
இதை வைத்து உணரல் போதும்?
ஸ்ரீபகவான் இல்லையேல், பக்தன் இல்லவே இல்லை.
பக்தன் இல்லையேல், ஸ்ரீபகவான் இருந்தும் இல்லாதவனே
ஆகையினால் பர தத் த்வ வடிவாக திரண்டெழுந்தே
என்றார். அதாவது தத் த்வம் அஸி என்றவர்
(ஈசனும்)
தத்பத ஸ்ரீபகவானும், த்வம்பத ஜீவனும், அந்த
அஸிபத பரம் பொருளுக்கு அன்னியமில்லை என்பதும்.
ஆகவே பர தத் த்வ என்பது, அஸிபதமாகிய பரம்,
தத்பத ஈசனை அந்த ஸ்ரீபகவானை அதுவே
த்வம் பதமான ஜீவனை மனிதனை வந்தது
என்பதே ஸத்தியம்.

உ க்ஷேம லாப (93)

அதிபதி ஆகிவிடுகிறான் ஸ்ரீ பகவான் என உணர்க. ஆகவேதான் அம்மாபாடலில் பரம்சக்தி இவைந்து (மாயா) திரண்டு எழுந்து வந்திருக்கிறது. என அம்மாபாடல் அதிரகஸ்யமாக உணர்த்துகிறது.

இனிமுதல் கேள்வியின் விடை:- ஸ்ரீ பகவானுக்கு ஒரு குட **வடிவம்** முதலில் மாவிலை என்றும்; குட **அணு** ஜீவன் மற்றும் முதலில் **திரண்டு எழுந்தது** (பக்தர்கள் நிமித்தம்) வந்தது என்றும் உணர வேண்டும். அந்த நேரம், **அறிவோடு** இருந்த அந்த மனிதன் அந்த குட அளவு ஜீவன்களுக்கு நாம் கண்டு உணரும் நிலைக்கு, ஓர் குடத்தின் **நாமம்** கொடுத்தான் என உணர்க.

குறிப்பு:- அக்குடத்திற்கு (ஸ்ரீபகவானுக்கு) எந்த நாமமா கொடுத்தாலும், அது ஏற்றுக் கொள்ளும். கருணையோடு உடையதாகும்.

ஆகவே பக்தன் நிமித்தமே ஸ்ரீபகவான் வந்தான். என அறிந்துணர்ந்தால் போதும். இதுவே ஸ்ரீ பகவானுக்கு குடம் அமைந்த நிலையின் **ரகசியம்** இதனை ஸ்ரீமேதாவிகள் சொல்வர்

குடஜீவம் என்ற
கண்ட ஜீவத்திற்கு (94)
குடமே உபாதை! அதுவும்
அறிவின் ஸீக்கிர கற்பனை ஆகும்.
ஆகவேதான் அக்குட
ஜீவத்தை, எப்போது வேண்
டுமானாலும், சமுத்திரத்தில்
கொட்டிவிடலாம் என்பதும். குவிர
வலு ஏறிப் போயிருப்பதால் சீல் உடைக்காமல்
(நான் என்பதை விடாமல்) குவிர ஜீவம் ஒன்றுகாது என
அறிவீர்.

குறிப்பு:- குடஜீவம்:- சீல் வைக்காதது ஆகும்.
இப்படி சொல்லும் காரணம்:- அக்குடம் இல்லாத
ஒன்றாகும். அது **அறிவின்**! நிலையில்
ஸீக்கிரமாக, கொடுக்கும் ஓர் கற்பனை வடிவம் ஆகும்.
உண்மையில் அக் **குடம்**! என்பது இல்லாத ஒன்றாகும்
அது குடமோ! கொப்பரையோ! அண்டா குண்டாவோ!
எதுவானாலும் **பாத்ரை**! நாம் கற்பிப்பது ஆகும். (குடம் = சூக்ஷ்மமே)
பரம் எப்படி இல்லையோ! குடமும் உபசார வசனம்
என்ற இல்லாத ஒன்றாகும். மேலே கூறிய கோளங்கள்
எல்லாம் **கண்டம்** (அளவுக்கு உட்பட்டது) ஆகும் என
உணர்க.
குவிர ஜீவம்:- எல்லா ஜீவகோடிகளும் குவிர ஜீவமே.
ஜீவம் **பரம்** ஆகும். **குவிர/தூலம்** ஆகும்.
அத்தூலமும், ஆகாமிய கர்மத்தில் பிணைக்கப்பட்டமையால்,
உருகி
அது **வலு** ஏறிய ஒன்றாகும். ஆகவே அது **சீல்**! வைக்கப்
பட்டிருக்கிறது என கொள்ள வேண்டும். **மன** என்பதே
சீல் ஆகும். இம்மனம் என்பதும் நாசமானால், இக்
குவிர நாசம் ஆகும். ஜீவம் சமுத்திரத்தில் ஒன்றாக
கலந்து விடும். ஸ்ரீபகவான் நிமித்தம் பக்தன் வந்தானா?
பக்தன் நிமித்தம் ஸ்ரீபகவான்! வடிவெடுத்தானா? என
நோக்கில்

ஜட சொரூபத்தின் (95)
ஆதாரம் மாயா!
நாமரூப ஜக ஜீவ தோற்ற
ஆதாரம் மனம்!
இவை அனைத்திற்கும் ஆதாரம்
ஸ்ரீபகவான்! ஆகும். அம்பகவான்
பூர்ணன் அம்சம் ஆவார்.

ஸ்ரீபகவான் யார் என்றால்? மாயாவை
தொட்டநிலையாளி
ஸ்ரீபகவான் ஆகும்.

'' '' மாயாவை!
விட்டநிலையாளி
தானாகிய பரமே!

மாயாவை உடையவன் ஸ்ரீபகவான்.
ஸ்ரீபகவான் மாயாவுடைய தலைவ.

அதுவே அவன்! அவனே நாம்! நாமே அது! அதுவே நாம்!

மாயா எது என்றால்? ஸ்ரீபகவானின் நிழலே மாயா
'' '' '' கைகருவியே மாயா
'' '' இப்பிரபஞ்சத்தை உண்டுபண்ணுவது ''
'' '' நாமரூப ஜகத்தின் ஆதாரம்
'' '' மாயா ஆகும். நாமரூபம் மாயாவல்ல

ஆனால் நாமரூப ஜக ஜீவ தோற்றத்திற்கும்
அதன் ஆதாரமான மாயாவுக்கு ஆதாரம் ஸ்ரீபகவான் ஆகும்.

முன்பு மூன்று யுகங்களிலும் ஜீவ் இல்லாத குவளை யாக இருந்த தன்மை யால். இக் குவளையும் இருந்தும் இல் லாததாகும். இங்கு புண்ணிய பாப கர்மாவின் தொடர்பு இல் லாமையால் பக்திய கர்ம கர்மத்தோடு, தெய்வீகமாகவே வாழ்ந்ததால் குவளை இல்லை என்றே சொல்லலாம்.

(B) இரண்டாவது கேள்வி:- குவளை எப்படி வந்தது? அதன் ரகசியம் என்ன?

பதில்:- குடம் என்பது ஸ்ரீபகவான் நிலையாகும். அது உபசார வார்த்தைய வசனமே தவிர, உண்மையல்ல. ஆகவேதான் அதை, ஜீவ் இல்லாதது என்றார்கள். ஜீவ் இல்லாத குடம் என்றால், அதன் ஜீவம் சமுத்திர ஜலத்தோடு, சேர்ந்தது என்று பொருளாகும் என்றுணர். அப்படியானால், அக்குடம் **பிரம்மம்** இல்லாததே. ஆனால் இக்குவளை என்பது கிருதா, த்ரேதா, துவாபர யுக, முற்பகுதி வரையிலும் **நீர்** இல்லாத குவளையாகவே இருந்தது, என ஸ்ரீமகான்கள் வாயிலாக அறிகிறோம். இதன் காரணம் என்னவென்றால் இம் மூன்று யுகங்களிலும் **ஸத்திய** வாக்கும், **தர்ம** செய்கையுமாக இருந்தது என உணர்க. இங்கு **புண்ணியபாபகர்மா**வின் தொடர்பு இல்லாதிருந்தது அதன் மையால், ஆகாமியம் என்னும் நான், என்றல், எனது, என்ற ஜீவகர்த்தத்துவம் இல்லாதிருந்தது. அதன் காரணம், உடைமை & உரிமை இல்லவே இல்லை.

இந்த ஜீவன் (97)

ஞான ஜீவ் வைத்த ஜீவியில் மனம் & கலி! ஆகைய இவ் வருவரும் புண்ணிய பாப ங்களும், தொடர் வினை களும், ஜனனமரணமும், தொடர்ந்து வரச் செய்து, மனம்! படுத்த பாடு படுகிறது என சொல் வதைவிட படாதபாடு படுத்துகிறது எனச் சொல்லலாம்.

அதன் காரணம், தேவை ஆசை! ஆசை தேவை!!

இவ்வி. அதனால் மோகம் (நாமரூப வஸ்துக் களின் ஆசை வெறி) இவ்வாறிருக்குது. ஆகவே அன்று! உள்ள ஜீவர்கள்/ சிவ்!

இல்லாமல், ஜீவம் சுதந்திரமாக இருந்தது. ஆகவே, (சீவிகள் ஆறல் வழு கலிடு) பூத முக்தியோ? பர முக்தியோ? இயல்பாகவே சாத்தியமாயின்று. ஆகவே சிவ் இவ்வி என்றும் சொல்லலாம்.

ஆனால்?

இன்று கலியுக காலத்தில், அகம்பிய கர்மாவால், ஜீவ்வைக்கப்பட்டேன்! ஆசை தேவை! தேவை ஆசை!

என்ற மோக வலையில், சிக்குண்டு, இந்த மனம்! படாதபாடு படுகிறது. இவ்வி இவ்வி படாதபாடு படுத்துகிறது என உணர்ந்தால் போதும்.

அதன் ரகசியம் :- கலி! யுகம் என்பது, இப்படித்தான் இருக்க வேண்டும் என்பது விதியின் நியதி என ஆகிவிட்டது. இதுவே ரகசியம் ஆகும்.

ஸத்திய தர்ம கர்மத்தாலும்

ஜன்மா உண்டு (98)

ஆசை மனோ! உபாதை

இவ்வாத ஜன்மையிறவீ,
நமக்கே இன்பதுன்பம் இல்லை
ஸ்ரீமகலக்ஷ் சொரூப நிலையாவ்
உறையாடல & உறவாடல்
நிஜயில் பேரானந்தம் நிறைந்திருக்கால்
அதை ஞானமரணம் என சொல்ல முடியவில்லை.

மூன்றாவது கேள்வி:- இவ்விரண்டிற்கும் மாயாவின் பங்கு என்ன?

பதில்:- மாயா! என்பது, முன் மூன்று யுகங்களிலும் துவாபரயுக முற்பாதி வரையிலும், இயற்கையோடு சும்மாவே சுகமாகவே மனோ ஜீவ உபாதை! இல்லாமலே, ஆனந்தமாகவே இருந்தது.

காரணம்:- மாயாவின் மகன் மனம்! தோன்றவில்லை.

ஆகவே அறிவாகவே! இருந்தார்கள்.

கலியுகத்தில் மட்டும், மனமும்! மனதின் தம்பி கலியும்!

(மனம் = தோஷ குணங்கள். கலி = வக்ர குணங்கள்)

இணைந்து ஆட்டமும், போட வேண்டும் என்பதே விதியின் நியதி ஆகும்.

இயற்கையோடு (மாயாவோடு) ஒன்றி வாழ, எவரும் விரும்புவதில்லை. இயற்கையை, செயற்கையாக்கி, ஆனந்தம் வேண்டாமென்றும், இன்பதுன்பம் வேண்டும் என்றும்

பழக்க வழக்க! பேச்சு செய்கை! தோஷத்தை! ஏற்றுக்கொண்டது

மாயாவின் பங்கு இயற்கையோடு நின்றுவிட்டது என உணர்க. இதே மனமே! அதுவே.

ஸத்திய தர்மத்திலே,
99
பெரும் குவிர
மோனத்திலை ஜீவ்
இல்லாமையால் ப ஷ
இல்லாமல் இருந்தது.
புண்ணிய பாவத்திலே
பெரும் குவிர மோனத்திலை
யினை அதி ப ஷ உர்ாதா
இருப்பதனால் ஜீவ உடைக்க கொதுமம் ஆத்மா
ஜீவாத்மா அறிவும் இல்லாதது மறைந்த தன்மை

கிருதா / திரேதா / துவாபர (முற்பாதியில்) / யுகங்களில்.

பந்த ஜீவன் / இல்லை. எல்லோரும் **ஆத்மா!**

ஆகவே இருந்தார்கள். எப்படி என்றால்?

(1) தேவை ஆசை / ஆசை தேவை / என எதுவும் இல்லை.
எல்லாமே இயல்பாக கிடைத்தது. ஆகவே சேமிப்பு இல்லை.

(2) நான் / என்னுடைய / எனது / என்ற அஹங்கார மமகாரம் இல்லை.
சர்வாத்மபாவ நிலையில், ஸ்ரீ பகவானுடன் தொடர்பு உண்டு.

(3) சொந்த, பந்த, பாச, பற்றுதல் எதுவும் / எவரும் இல்லை.
எல்லோரும் நல்லவர்களே / எல்லோரும் நம்மவர்களே / என இருந்தனர்.

(4) போட்டி பொறாமை / அஹங்கார ஆதிக்க / அதிகாரம் / இல்லை.
பொறுமை / அன்பு / கருணை / நேர்மை / நம்பிக்கை / வைராக்கியம் உண்டு.

(5) பொன் / பணம் / பாத்திர பண்டங்கள் / இல்லை.
காய் / கனி / இலைகள் / கிழங்குகள் உண்டு. (உணவாக)

(6) போக்கு வரவு / கொடுக்கல் வாங்கல் இல்லை.
ஜெபம் / ஸத்ஸங்கம் / தியானம் / யோகம் / மோனம் உண்டு.

(7) வாக்கு சாதுர்யம் இல்லை. வாக்கு மோதல் இல்லை.
சத்திய வாக்கு (இறை & குரு உணர்வுடன்) நிறைந்திருந்தது.

(8) இன / ஜன / மத / மொழி / நாடு / பேதம் இல்லை.
பக்தியில் அன்பர்களாகவும் / ஞானத்தில் மஹான்களாகவும் இருந்தனர்.

(9) இயற்கையோடு இயற்கையாய் ஒன்றி இருந்தனர்.
செயற்கையின் தோஷம், விஞ்ஞான (அஞ்ஞானம்) இல்லாதிருந்தனர்.

(10) பருவங்கள் மாறாத நிலையில் அவர்கள் தேவை பூர்த்தியானது.
ஸ்ரீ பகவானுடன் நேரடி தொடர்புடையவர்களாக இருந்தனர்.
(நாகரீகம் என்ற அநாகரீகம் இல்லை)

66

ஸ்ரீமாதா பிதாவை 100

ஓர் காரிய கருவி!

எனவேதான் சொல்கிறேன் என்றும் அனைத்து பாவங்களும்! அதனால், கர்மாவை ஒழிக்கவும், பின் மறு வசக்காவி, தொடரவும் வந்தவைகளே! ஆகவே இதன் காரணம் மாயா! இதன் காரியம் மனம். ஆகவே காரியகருவிகளாகவே.

அம்மா! அப்பா! குழந்தைகள் நிலை என்ன?

லௌகீக நிலையில்! அம்மாவும்! அப்பாவும்! ஓர் கர்மா! ஜீவன்! இவ்வுலகமாகிய, நாடக மேடைக்கு, நடிக்க ஏற்று, அனுப்பும் ஓர் காரிய கருவிகளாகும்.

தெய்வீக நிலையில்! அம்மாவும்! அப்பாவும்! ஸத்திய தர்மத்திற்கு, இட்டுச் செல்லும் நிலையில் நற்காவ கண்கண்ட தெய்வமாகும். தெய்வீகத்தையும்! பரமார்த்திகத்தையும்! இணைக்கும் படிக்கட்டுகளாகும்.

இதைவிட்டால் பரமார்த்திகத்திற்கு! வேறு மார்க்கம் இக் கலி! யுகத்தில் இல்லை.

பரமார்த்திக நிலையில்! அம்மாவும்! அப்பாவும்! வினையை! நாசிக்கிய நிலையில் மதுமைகளே. மனம்! மூலாதார நிலையில், பரமாகிய மண்ணே! இதுவே அம்மா! அப்பா! அன்னைகள்! என்று நாமம் பெற்றது

பாபா.

Abode of Love

You Are Everything!